

[Øve Hansen.]

er jeg helt enig med den højtærede finansminister. Det kan for enkelte områders vedkommende få betydning for ejendommens værdi, nemlig dér, hvor der er tale om at ejendommene kan komme til at svare dækningsafgift; det kan også få nogen betydning med hensyn til formuen og formueafgiften, men det er kun i ganske få tilfælde.

Så foreslår man også, at vurderingstidspunktet nu skal rykkes frem til 1. august i stedet for, som det er i dag, 1. september. Jeg tror, det er rigtigt, at man rykker vurderingens begyndelse denne måned frem.

Hvad angår bestemmelsen om værdiansættelsen af landbrugsjorden — det er den såkaldte bondegårdsregel, det drejer sig om — ændrede vi jo i 1963 i det høje ting vilkårene. Hvis en ejendom blev afhændet og prisen lå over 75 pct. af gårdens værdiansættelse, kunne man foretage en opvurdering, idet jorden i sådanne tilfælde formentlig kunne udnyttes bedre økonomisk. Nu foreslår den højtærede minister, at man ser bort fra denne opvurdering, og at man bibeholder det, man havde tidligere, det almindelige grundlag efter jordens beskaffenhed o. s. v.

Jeg var egentlig glad, da vi i 1963 foretog denne stramning, som jeg synes det var, fordi den tilsigtede — og jeg tror også, den har haft virkninger — at flere grunde på den måde blev udbudt. Jeg tror, det var gavnligt; jeg tror, det har hjulpet noget.

Nu vil man altså gerne fravige det, vi vedtog i 1963. Jeg har set forenklingssudvalgets bemærkninger til dette problem. Man peger her på visse ting, som man synes må være årsag til, at man skal gå tilbage til det oprindelige standpunkt. Man peger på, at offentligretlige bånd kan forhindre et areals udnyttelse; man henviser til fredningsbestemmelser, landsbyggelov, byplanlov o. s. v. og byggelinjer til veje. Det skal erkendes, at her ligger et problem, og det kan vi vel nu få lejlighed til at se lidt nærmere på i udvalget; jeg vil i hvert fald

meget gerne have, at vi lidt grundigt ser på denne særlige bestemmelse og prøver at finde ud af, om vi skal fravige det tidligere og tiltræde det, ministeren nu foreslår. Jeg håber som sagt, at vi i udvalget kan få dette spørgsmål nærmere belyst.

Om de øvrige ændringer i lovforslaget skal jeg ikke sige mange ord, for de er mindre væsentlige. Der er bl. a. et ændringsforslag, som går ud på, at perioden for de valgte vurderingsmænd skal forlænges et år, til 1967. Ligeledes foreslås der en begrænsning med hensyn til alderen for vurderingsmænd. Endelig foreslås det, at den 14. alm. vurdering, som efter de hidtil gældende bestemmelser skulle finde sted i 1968, udskydes til 1969.

Med disse bemærkninger vil jeg på mit partis vegne give udtryk for, at vi vil medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Jacob Sørensen: På venstres vegne kan jeg udtale, at det er med tilfredshed, vi ser disse forslag til ændringer i vurderingsreglerne, idet de jo i høj grad imødekommer vore traditionelle ønsker på dette område.

Ændringsforslaget til bestemmelserne om omvurdering, hvorefter omvurdering ligesom tidligere skal foretages på basis af de priser, der var gældende ved sidste ordinære vurdering, hilser vi med tilfredshed. Det er jo ganske åbenbart, at de bestemmelser, der blev indført for kortere tid siden, hvorefter man vurderede efter prisen på vurderingsdagen, har medført en lang række urimeligheder i de år, de har virket, og har givet anledning til meget stor irritation blandt grundjerne. Det må absolut være rigtigt og retfærdigt, at ejendommene beskattes på grundlag af prisniveauet på samme tidspunkt, og det glæder os, at man nu erkender dette. Indførelsen af denne ændring betyder jo også, at baggrunden for den såkaldte 75 pct.s regel falder væk, idet der jo ingen rimelighed er i at tage en ejendom op til vurdering alene på grundlag af handel til en højere pris end 75 pct. af den tidligere